

STANOVISKO 1/09 SÚDNEHO DVORA (plénum)

z 8. marca 2011

Obsah

Žiadosť o stanovisko.....	I - 1147
Návrh dohody o Súde pre európske patenty a patenty Spoločenstva	I - 1148
Ustanovenia návrhu dohody.....	I - 1150
Posúdenie Rady vyjadrené v žiadosti o stanovisko	I - 1154
Zhrnutie pripomienok predložených Súdnemu dvoru	I - 1155
Pripomienky k prípustnosti žiadosti o stanovisko.....	I - 1155
Pripomienky s návrhom na vyslovenie nesúladu návrhu dohody so zmluvami	I - 1156
Pripomienky s návrhom na vyslovenie súladu návrhu dohody so zmluvami s výhradou potreby jeho doplnenia	I - 1158
Pripomienky s návrhom na vyslovenie súladu návrhu dohody so zmluvami.....	I - 1160
Zaujatie stanoviska Súdneho dvora	I - 1163
O prípustnosti žiadosti o stanovisko	I - 1163
O veci samej	I - 1166
Úvodné poznámky.....	I - 1166
O súlade návrhu dohody so zmluvami	I - 1167

V konaní o stanovisku 1/09,

ktorého predmetom je žiadosť o stanovisko Súdneho dvora podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ, ktorú 9. júla 2009 podala Rada Európskej únie,

SÚDNY DVOR (plénum)

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, A. Arabadjiev, J.-J. Kasel a D. Šváby, sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, U. Lohmus, E. Levits, A. Ó Caoimh a L. Bay Larsen, P. Lindh, T. von Danwitz, C. Toader, M. Safjan a M. Berger,

tajomník: M.-A. Gaudissart, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. mája 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-C. Piris, F. Florindo Gijón, L. Karamountzos a G. Kimberley, splnomocnení zástupcovia,

- belgická vláda, v zastúpení: C. Pochet, J.-C. Halleux a T. Materne, splnomocnení zástupcovia,

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, splnomocnený zástupca,

- dánska vláda, v zastúpení: V. Pasternak Jørgensen, R. Holdgaard a C. Vang, splnomocnení zástupcovia,

- nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

- estónska vláda, v zastúpení: L. Uibo, splnomocnený zástupca,

- Írsko, v zastúpení: D. J. O'Hagan, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci E. Fitzsimons, SC, a N. Travers, BL,

- helénska vláda, v zastúpení: A. Samoni-Rantou, G. Alexaki a K. Boskovits, splnomocnení zástupcovia,

- španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

- francúzska vláda, v zastúpení: E. Belliard, B. Beaupère-Manokha, G. de Bergues a A. Adam, splnomocnení zástupcovia,

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri a M. Fiorilli, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Nori, vice-avvocato generale dello Stato,

- cyperská vláda, v zastúpení: V. Christoforou a M. Chatzigeorgiou, splnomocnené zástupkyne,

- litovská vláda, v zastúpení: I. Jarukaitis, splnomocnený zástupca,

- luxemburská vláda, v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P.-E. Partsch, advokáta,

- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a Y. de Vries, splnomocnení zástupcovia,

- poľská vláda, v zastúpení: M. Dowgiewicz a M. Szpunar, splnomocnení zástupcovia,

- portugalská vláda, v zastúpení: L. Fernandez, J. Negrão a M. L. Duarte, splnomocnení zástupcovia,

- rumunská vláda, v zastúpení: A. Popescu a M.-L. Colonescu, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci E. Gane a A. Stoia, poradkýň,

- slovinská vláda, v zastúpení: V. Klemenc a T. Mihelič Žitko, splnomocnené zástupkyne,

- fínska vláda, v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski a J. Heliskoski, splnomocnení zástupcovia,

- švédska vláda, v zastúpení: A. Falk a A. Engman, splnomocnení zástupcovia,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: I. Rao a F. Penlington, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci A. Dashwood, barrister,

- Európsky parlament, v zastúpení: E. Perillo, K. Bradley a M. Dean, splnomocnení zástupcovia,

- Európska komisia, v zastúpení: L. Romero Requena, J.-P. Keppenne a H. Krämer, splnomocnení zástupcovia,

po tom, ako boli na neverejnom zasadnutí 2. júla 2010 vypočutí prvý generálny advokát P. Mengozzi, generálni advokáti J. Kokott, E. Sharpston, Y. Bot, J. Mazák, V. Trstenjak, N. Jääskinen a P. Cruz Villalón,

vydal toto

Stanovisko

Žiadosť o stanovisko

1. Žiadosť o stanovisko, ktorú Rada Európskej únie predložila Súdnemu dvoru, znie:

„Je plánovaná dohoda o vytvorení jednotného systému riešenia patentových sporov (v súčasnosti nazývaná ‚Súd pre európske patenty a patenty Spoločenstva‘) v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva?“

2. Ako prílohy k svojej žiadosti Rada Súdnemu dvoru predložila:

— dokument Rady 8588/09 zo 7. apríla 2009 týkajúci sa zrevidovaného návrhu nariadenia Rady o patente Spoločenstva, ktorý predsedníctvo Rady pripravilo pre pracovnú skupinu pre duševné vlastníctvo (patenty),

- dokument Rady 7928/09 z 23. marca 2009 týkajúci sa predsedníctvom zrevidovaného znenia návrhu dohody o Súde pre európske patenty a patenty Spoločenstva a návrhu štatútu tohto súdu,

- dokument Rady 7927/09 z 23. marca 2009 týkajúci sa odporúčania Komisie Rade, ktorým sa Komisia oprávňuje začať rokovania o prijatí dohody o vytvorení jednotného systému riešenia patentových sporov.

Návrh dohody o Súde pre európske patenty a patenty Spoločenstva

3. Európsky patentový dohovor (ďalej len „EPD“), podpísaný v Mníchove 5. októbra 1973, je zmluva, ktorej zmluvnými stranami je dnes tridsaťosem štátov vrátane všetkých členských štátov Európskej únie. Európska únia nie je zmluvnou stranou EPD. Uvedený dohovor stanovuje jednotný postup udeľovania európskych patentov Európskym patentovým úradom (ďalej len „EPÚ“). Hoci je postup udeľovania takýchto patentov jednotný, európsky patent sa skladá zo súboru jednotlivých národných patentov, pričom na každý z nich sa vzťahuje vnútroštátne právo členských štátov, ktoré si určil majiteľ patentu.

4. Počas roka 2000 Európska rada obnovila diskusie o budúcom patente Spoločenstva. Dňa 5. júla 2000 Európska komisia predložila návrh nariadenia Rady o patente Spoločenstva [KOM(2000) 412 v konečnom znení], ktorý predpokladal pristúpenie Spoločenstva k EPD, vytvorenie jednotného právneho titulu priemyselného vlastníctva platného pre celé Spoločenstvo a udeľovanie tohto práva zo strany EPÚ.

5. Na základe záverov Rady pre konkurencieschopnosť zo 4. decembra 2006 a Európskej rady z 8 a 9. marca 2007 predložila Komisia Európskemu parlamentu a Rade 3. apríla 2007 oznámenie s názvom „Zlepšenie patentového systému v Európe“ [KOM(2007) 165 v konečnom znení].

6. Komisia okrem iného navrhla vytvoriť jednotný systém pre európsky patent a budúci patent Spoločenstva. Patent Spoločenstva by udeľoval EPÚ podľa ustanovení EPD. Mal by jednotný a autonómny charakter s rovnakými účinkami v celej Európskej únii a bolo by ho možné udeliť, previesť, zrušiť alebo rozšíriť iba v rámci tohto územia. Ustanovenia EPD by sa na patent Spoločenstva uplatňovali len vtedy, ak nariadenie o patente Spoločenstva nestanoví osobitné pravidlá.

7. V rámci pracovných dokumentov Rady bol vypracovaný aj návrh medzinárodnej dohody, ktorá by sa mala uzavrieť medzi členskými štátmi, Európskou úniou a tretími krajinami, zmluvnými stranami EPÚ (ďalej len „návrh dohody“), čím by sa vytvoril súd príslušný pre spory týkajúce sa európskych patentov a patentov Spoločenstva.

8. Navrhovanou dohodou by sa zriadil Súd pre európske patenty a patenty Spoločenstva (ďalej len „Patentový súd“) zložený zo súdu prvého stupňa, ktorý by zahŕňal ústredný súd a miestne a regionálne súde, a z odvolacieho súdu príslušného na rozhodovanie o odvolaniach podaných proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa. Tretím orgánom Patentového súdu by bola spoločná súdna kancelária.

Ustanovenia návrhu dohody

9. Článok 14a tohto návrhu stanovuje:

„Rozhodné právo

1. Súd pri pojednávaní [pri rozhodovaní o sporoch začatých na základe tejto dohody – *neoficiálny preklad*] dodržiava právne predpisy Spoločenstva a pri svojich rozhodnutiach vychádza:

a) z tejto dohody;

b) priamo z rozhodného práva Spoločenstva [z právnej úpravy Spoločenstva, ktorá je priamo uplatniteľná – *neoficiálny preklad*], najmä z nariadenia Rady... o patente Spoločenstva, ako aj z vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktorými sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva...;

c) z Európskeho patentového dohovoru a vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré zmluvné štáty prijali v súlade s Európskym patentovým dohovorom, ako aj

- d) z akéhokoľvek ustanovenia medzinárodných dohôd uplatniteľných na patenty a záväzných pre všetky zmluvné strany.
2. Pokiaľ súd pri svojich rozhodnutiach vychádza z vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, rozhodné právo sa určí:
- a) priamo uplatniteľnými ustanoveniami právnych predpisov Spoločenstva alebo
- b) v prípade, že neexistujú priamo uplatniteľné ustanovenia právnych predpisov Spoločenstva, medzinárodnými nástrojmi týkajúcimi sa medzinárodného práva súkromného, ktorých stranami sú všetky zmluvné strany, alebo
- c) v prípade, že neexistujú ustanovenia uvedené v písmenách a) a b), vnútroštátnymi ustanoveniami o medzinárodnom práve súkromnom, ako ich určí súd.
3. Zmluvný štát, ktorý nie je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore, uvedie do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s právnymi predpismi Spoločenstva týkajúcimi sa hmotného patentového práva.“

10. Článok 15 návrhu dohody znie:

„Právomoc

1. Súd má výlučnú právomoc, pokiaľ ide o:

a) konania vo veci skutočných alebo hroziacich porušení patentov alebo dodatkových ochranných osvedčení a súvisiace vyjadrenia obhajoby vrátane protinárokov týkajúcich sa licencií;

a 1) konania vo veci vyhlásenia o neporušení;

b) konania vo veci dočasných a ochranných opatrení a súdnych príkazov;

c) žaloby alebo protinároky vo veci zrušenia patentov;

d) žaloby o náhradu škody alebo náhradu vyplývajúcu z predbežnej ochrany na základe zverejnenej patentovej prihlášky;

e) žaloby súvisiace s využívaním vynálezu pred udelením patentu alebo pred nadobudnutím práva na základe predchádzajúceho využitia patentu;

f) konania vo veci udelenia alebo zrušenia nútených licencií súvisiacich s patentmi Spoločenstva, ako aj

g) žaloby o náhradu za licencie...

2. Vnútroštátne sudy zmluvných štátov majú právomoc v konaniach týkajúcich sa patentov Spoločenstva a európskych patentov, ktoré nepatria do výlučnej právomoci súdu.“

11. Miestna príslušnosť jednotlivých zložiek prvostupňového patentového súdu je vymedzená v článku 15a ods. 1 návrhu dohody takto:

„Konania uvedené v článku 15 ods. 1 písm. a), b), d) a e) sa vedú:

a) pred miestnym súdom, ktorý sa nachádza v zmluvnom štáte, v ktorom ku skutočnému alebo hroziacemu porušeniu došlo alebo mohlo dôjsť, alebo pred regionálnym súdom, na ktorom sa tento zmluvný štát zúčastňuje, alebo

b) pred miestnym súdom, ktorý sa nachádza v zmluvnom štáte, v ktorom je odporca usadený, alebo pred regionálnym súdom, na ktorom sa tento zmluvný štát zúčastňuje.

Konania proti odporcovi, ktorý je usadený mimo územia zmluvných štátov, sa vedú pred miestnym alebo regionálnym súdom v súlade s písmenom a).

Ak sa v dotknutom zmluvnom štáte miestny súd nenachádza a tento zmluvný štát sa nezúčastňuje na regionálnom súde, konania sa vedú pred ústredným súdom.“

12. Článok 48 uvedeného návrhu stanovuje:

„1. Ak na súde prvého stupňa vznikne otázka výkladu Zmluvy o [ES] alebo platnosti a výkladu aktov inštitúcií Európskeho spoločenstva, môže tento súd, ak to považuje za potrebné na prijatie rozhodnutia, požiadať Súdny dvor..., aby o tejto otázke rozhodol. Ak takáto otázka vznikne na odvolacom súde, požiada tento súd o rozhodnutie v tejto otázke Súdny dvor...“

2. Rozhodnutie Súdneho dvora... o výklade Zmluvy o [ES] alebo o platnosti a výklade aktov inštitúcií Európskeho spoločenstva je pre súd prvého stupňa a pre odvolací súd záväzný.“

Posúdenie Rady vyjadrené v žiadosti o stanovisko

13. Rada uvádza, že „väčšina [jej členov] sa domnieva, že plánovaná dohoda predstavuje právne prijateľný prostriedok na realizáciu uvedených cieľov. Vznikli však určité právne otázky a bola o nich vedená diskusia“. Rada spresňuje, že „rôzne otázky, o ktorých sa diskutovalo, boli predložené neutrálnym spôsobom, bez toho, aby bola uvedená miera podpory rôznych prístupov, a že nezastáva ani jeden, ani druhý prístup pre navrhované riešenia“.

14. Rada sa domnieva, že plánovaná dohoda nezasahuje do podstaty právomocí Súdneho dvora. Členské štáty majú možnosť stanoviť takú štruktúru uvedeného súdneho systému, akú považujú za vhodnú, vrátane zriadenia súdu medzinárodnej povahy.

15. Rada uvádza, že povinnosť dodržiavať právo Únie uložená Patentovému súdu má mať širokú pôsobnosť, keďže sa týka nielen zmlúv a aktov prijatých inštitúciami, ale aj všeobecných zásad právneho poriadku Únie a judikatúry Súdneho dvora.

Zhrnutie pripomienok predložených Súdnemu dvoru

16. V niektorých predložených pripomienkach sa navrhuje vysloviť neprípustnosť žiadosti o stanovisko, v iných sa navrhuje vysloviť nesúlady návrhu dohody so zmluvami, v ďalších pripomienkach sa navrhuje, že na zabezpečenie súladu so zmluvami je nevyhnutné tento návrh doplniť, a v niektorých pripomienkach sa navrhuje vysloviť, že návrh dohody je v súlade so zmluvami.

Pripomienky k prípustnosti žiadosti o stanovisko

17. Parlament a španielska vláda v podstate uvádzajú, že vzhľadom na predmet plánovanej dohody a postup prípravných prác a takisto na inštitucionálny a právny kontext je žiadosť o stanovisko predčasná a vychádza z neúplných a nedostatočných informácií.

Parlament sa zároveň domnieva, že došlo k spochybneniu zásady inštitucionálnej rovnováhy, lebo Rada s ním návrh nariadenia o patente Spoločenstva neprejedala.

18. Podľa Írska, ktoré podporilo podanie žiadosti o stanovisko, sa Súdny dvor musí najmä vzhľadom na dosiahnuté štádium negociačného procesu presvedčiť, že disponuje právomocou na rozhodnutie o tejto žiadosti. Text predložený na vydanie stanoviska predstavuje zatiaľ len hrubý pracovný dokument, ktorý si nezáskal súhlas od všetkých členov Rady.

Pripomienky s návrhom na vyslovenie nesúladu návrhu dohody so zmluvami

19. Írsko, helénska a (podporne) španielska vláda, talianska, cyperská, litovská a luxemburská vláda sa domnievajú, že návrh dohody nie je v súlade so zmluvami.
20. Írsko tvrdí, že plánovaná dohoda nezabezpečuje dodržanie prednosti ustanovení práva Únie, ktoré sa môžu uplatňovať v sporoch prebiehajúcich na Patentovom súde. Dohoda nezaručuje ani to, že tento súdny orgán bude povinný uskutočňovať taký výklad, ktorým by sa v čo najväčšej miere predchádzalo kolízii medzi ustanoveniami práva Únie, ktoré bude Patentový súd uplatňovať, s inými prípadne uplatniteľnými ustanoveniami vnútroštátneho a medzinárodného právneho poriadku.
21. Helénska vláda uvádza, že ustanovenia návrhu dohody týkajúce sa vytvorenia a fungovania miestnych súdov prvého stupňa Patentového súdu so sídlom v tretích štátoch s právomocou vo veciach patentov Spoločenstva vyvolávajú otázku ochrany autonómie právneho poriadku a súdneho systému Únie. Zmluvy vytvorili záväzný právny

rámec, v ktorom inštitúcie Únie a členské štáty musia konať, keď si vyberajú tak všeobecnú metódu, ako aj konkrétne ustanovenia vzťahujúce sa na riešenia sporov týkajúcich sa práv priemyselného vlastníctva.

22. Španielska vláda okrem toho zdôrazňuje, že návrh dohody nie je v súlade so zmluvami, keďže porušuje najmä články 19 ZEÚ a 344 ZFEÚ, lebo spochybňuje súdny monopol, ktorý Súdny dvor má pri prejednávaní sporov v oblasti práva Únie. Navrhovaný systém nezaručí prednosť práva Únie, pretože Patentový súd nebude patriť do súdnej štruktúry nijakého členského štátu a porušenia práva Únie, ktorých sa tento súdny orgán dopustí, nebudú podliehať preskúmaniu nijakého druhu.

23. Talianska vláda zdôrazňuje, že návrh dohody má formu aktu medzinárodného práva, ktorým členské štáty a zmluvné štáty, strany EPD, prenášajú svoje ústavné právomoci v súdnej oblasti na medzinárodný súdny orgán. Vzhľadom na to, že v súčasnosti neexistuje právo na patent vzťahujúce sa na územie všetkých členských štátov ani jednotný systém riešenia sporov v tejto oblasti, Únia nie je oprávnená preniesť svoju súdnu právomoc na medzinárodný súdny orgán. Pristúpenie Únie k EPD nebude mať vplyv na toto posúdenie, pretože medzinárodný súdny orgán, ktorý sa má vytvoriť, nebude patriť pod EPD. Preto plánovaná dohoda nie je v súlade s ustanoveniami zmlúv z dôvodu chýbajúceho právneho základu.

24. Cyperská vláda sa domnieva, že vytvorením Patentového súdu sa narúšajú výlučné právomoci priznané Súdnemu dvoru a Všeobecnému súdu, tak ako sú vyjadrené v rôznych prostriedkoch súdnej ochrany stanovených zmluvami.

25. Podľa litovskej vlády plánovanú dohodu nemožno uzatvoriť na základe ustanovení zmlúv, a preto s nimi nie je v súlade. Návrh dohody nezabezpečuje autonómiu práva Únie a nezachováva základnú povahu právomocí, ktoré inštitúciám Únie priznávajú zmluvy.
26. Luxemburská vláda tvrdí, že zmluvy neposkytujú nijaký právny základ umožňujúci preniesť právomoci uvedené v návrhu dohody na taký súdny orgán, akým je Patentový súd. Ustanovenia práva Únie a judikatúra Súdneho dvora, ktoré vymedzujú autonómiu a jednotnosť právneho poriadku a súdneho systému Únie, bránia vytvoreniu takého súdneho orgánu. Zmluvy a judikatúra Súdneho dvora ukladajú, že právomoci, ktoré sa majú podľa plánovanej dohody priznať Patentovému súdu, môže vykonávať len samotný Súdny dvor.

Pripomienky s návrhom na vyslovenie súladu návrhu dohody so zmluvami s výhradou potreby jeho doplnenia

27. Parlament a podporne belgická a francúzska vláda a Komisia sa domnievajú, že návrh dohody je v zásade v súlade so zmluvami, ale odporúčajú vykonať určité doplnenia.
28. Parlament sa domnieva, že v prípade, ak Súdny dvor rozhodne, že žiadosť Rady je prípustná, v samotnom texte dohody bude vhodné stanoviť veľmi široký rozsah pôsobnosti ukladajúci Patentovému súdu povinnosť dodržiavať právo Únie a judikatúru Súdneho dvora vrátane jeho budúcich rozsudkov. Potrebné bude tiež spresniť, že Patentový súd bude povinný zabezpečiť ochranu základných práv.

29. Parlament uvádza, že pokiaľ ide o navrhované prejudiciálne konanie, bolo by vhodné zaviesť systém, prostredníctvom ktorého by mohla Komisia vstúpiť do konaní prebiehajúcich na Patentovom súde. Užitočným sa môže javiť aj stanovenie výslovnej povinnosti, aby Patentový súd Súdnemu dvoru predložil každú otázku týkajúcu sa platnosti ustanovenia práva Únie.

30. Belgická vláda navrhuje, aby Súdny dvor na žiadosť o stanovisko odpovedal, že navrhovaná dohoda je v súlade so zmluvami, pokiaľ bude právomoc zverená Súdnemu dvoru v prejudiciálnej oblasti doplnená o mechanizmus umožňujúci zabezpečiť dodržiavanie prednosti a efektivity práva Únie.

31. Francúzska vláda tvrdí, že návrh dohody je v zásade v súlade so zmluvami. Napriek tomu by sa malo stanovené prejudiciálne konanie doplniť o mechanizmus prístupný pre zmluvné strany a/alebo prípadne pre členské štáty a Komisiu, ktorého cieľom bude zabezpečiť, aby Patentový súd dodržiaval právo Únie a prednosť tohto práva. Možno tiež navrhnúť, aby sa zaviedla sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú by podávala Komisia alebo členský štát, alebo aby sa v prípade vážneho nebezpečenstva, že bude ovplyvnená jednota alebo súlad práva Únie, stanovilo konanie o preskúmaní rozsudkov odvolacieho Patentového súdu Súdnym dvorom.

32. Komisia sa domnieva, že plánovaná dohoda je v súlade s ustanoveniami zmlúv, pokiaľ sa právo túto dohodu kedykoľvek vypovedať výslovne prizná nielen tretím štátom, ale aj Únii a členským štátom.

Pripomienky s návrhom na vyslovenie súladu návrhu dohody so zmluvami

33. Česká, dánska, nemecká, estónska, holandská, poľská, portugalská, rumunská, slovenská, fínska, švédská vláda a vláda Spojeného kráľovstva tvrdia, že návrh dohody je v súlade so zmluvami.

34. Česká vláda sa domnieva, že návrh dohody je v súlade so zmluvami, pretože spĺňa požiadavky týkajúce sa ochrany autonómie práva Únie a jeho prednosti, keďže Patentový súd môže okrem iného na Súdny dvor predkladať návrhy na začatie prejudiciálneho konania.

35. Dánska vláda poznamenáva, že návrh dohody nie je v rozpore s inštitucionálnymi pravidlami stanovenými v zmluvách a že dohodu podľa článkov 81 ZFEÚ a 114 ZFEÚ má uzatvoriť nielen Únia, ale aj jej členské štáty.

36. Podľa nemeckej vlády je systém súdneho preskúmania upravený v návrhu dohody v súlade so zmluvami. Konkrétne článok 262 ZFEÚ tomuto systému nebráni. Prednosť a autonómia právneho poriadku Únie zostanú zachované. Navrhovaný súdny systém „nezasiahne do podstaty“ právomoci Súdneho dvora a nebude podriaďovať Úniu určitému výkladu práva, pokiaľ pôjde o jej vnútorné právomoci.

37. Estónska vláda uvádza, že pokiaľ článok 352 ZFEÚ predstavuje príslušný právny základ na uzavretie návrhu dohody, potom sa tento návrh týka nielen právomocí Únie, ale aj členských štátov. Prednosť a autonómiu právneho poriadku Únie ani právomoci Súdneho dvora návrh tejto dohody nespochybňuje.
38. Holandská vláda zdôrazňuje, že článok 262 ZFEÚ nevytvára prekážku návrhu dohody. Tento návrh neohrozuje jednotu ani integritu práva Únie. Plánovaná dohoda nebude mať za následok zmenu systému právnej ochrany a súdneho preskúmania vykonávaného vnútroštátnymi súdmi a súdmi Únie, tak ako je stanovený zmluvami, a ani ho neohrozí.
39. Poľská vláda tvrdí, že priznanie navrhovaných právomocí Patentovému súdu je v zásade v súlade so zmluvami a článok 262 ZFEÚ mu nebráni. Vzhľadom na neexistenciu aktu Únie o patentoch Súdnemu dvoru nebola priznaná výlučná právomoc v tejto oblasti. Okrem toho návrh dohody neohrozuje prednosť práva Únie. Stanovené pre-judiciálne konanie v danej oblasti zabezpečí jednotu a súlad práva Únie.
40. Portugalská vláda tvrdí, že priznanie navrhovaných právomocí Patentovému súdu je v súlade so zmluvami. Predložené námietky o nebezpečenstve ohrozenia prednosti a autonómie právneho poriadku Únie sú neopodstatnené. Vzhľadom na zložitosť danej oblasti je na splnenie cieľa spočívajúceho v zavedení jednotného systému ochrany duševného vlastníctva v Európe potrebné hľadať „flexibilné riešenia“. Návrh dohody tejto výzve zodpovedá.

41. Rumunská vláda uvádza, že autonómia právneho poriadku Únie je zabezpečená povinnosťou Patentového súdu dodržiavať právo Únie, v závislosti od prípadu možnosťou alebo povinnosťou Patentového súdu podať na Súdny dvor prejudiciálnu otázku a tiež záväznými účinkami rozsudkov vydaných Súdnym dvorom v rámci tohto konania. Okrem toho nijaké ustanovenie zmlúv nebráni medzinárodnej zmluve, aby Súdnemu dvoru priznala právomoc vykladať ustanovenia tejto zmluvy na účely jej prípadného uplatnenia v tretích štátoch.
42. Podľa slovinskej vlády je priznanie výlučnej právomoci Patentovému súdu v súvislosti so spormi o platnosť a/alebo účinky patentu Spoločenstva v súlade so zmluvami. Článok 257 ZFEÚ ani článok 262 ZFEÚ nepredurčujú voľbu súdneho rámca v danej oblasti. Článok 14a a článok 48 návrhu dohody zabezpečujú autonómiu a dodržiavanie právneho poriadku Únie.
43. Fínska vláda tvrdí, že vzhľadom na cieľ a obsah plánovanej dohody vytvoriť medzinárodný súdny systém v oblasti patentov sa má pri uzatvorení tejto dohody v mene Únie vychádzať tak z článku 262 ZFEÚ, ako aj článku 352 ZFEÚ. Okrem toho návrh dohody nevyvoláva problém súladu so zmluvami.
44. Švédska vláda zdôrazňuje, že návrh dohody zabezpečuje jednotné uplatnenie práva Únie. Nedôjde k zásahu do podstaty právomoci Súdného dvora ani k spochybneniu jeho výlučnej právomoci preskúmať zákonnosť aktov Únie.
45. Vláda Spojeného kráľovstva sa domnieva, že plánovaná dohoda sa má uzavrieť ako zmiešaná dohoda. V rámci systému riešenia sporov stanoveného v plánovanej dohode sa základná povaha právomocí Súdného dvora zachová, pretože výlučná právomoc

Súdneho dvora ani záväzné účinky jeho rozhodnutí nie sú spochybnené. Priznanie právomocí Patentovému súdu vo veciach týkajúcich sa platnosti a/alebo uplatnenia patentov Spoločenstva je v súlade so Zmluvou o FEÚ. V rámci systému riešenia sporov stanoveného plánovanou zmluvou zostane prednosť práva Únie zachovaná. Prejudiciálne konanie stanovené v článku 48 návrhu dohody, ktorý dáva Patentovému súdu oprávnenie predložiť otázky na Súdny dvor, je v súlade so zmluvami.

Zaujatie stanoviska Súdneho dvora

O prípustnosti žiadosti o stanovisko

46. Pripomienky v súvislosti s prípustnosťou žiadosti o stanovisko sa v podstate týkajú troch otázok: po prvé stupňa obsahovej presnosti plánovanej dohody, po druhé stavu prípravných prác a po tretie dodržania inštitucionálnej rovnováhy.

47. Pred poskytnutím odpovede na tieto tri otázky treba pripomenúť, že podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ môžu Parlament, Rada, Komisia alebo členský štát získať stanovisko Súdneho dvora k tomu, či je zamýšľaná dohoda v súlade s ustanoveniami zmlúv. Cieľom tohto ustanovenia je predísť komplikáciám, ktoré by mohli nastať, ak by bol súdnou cestou napadnutý súlad medzinárodných dohôd zaväzujúcich Úniu (pozri stanoviská 2/94 z 28. marca 1996, Zb. s. I-1759, bod 3, a 1/08 z 30. novembra 2009, Zb. s. I-11129, bod 107).

48. Prípadné súdne rozhodnutie o vyslovení nesúlady medzinárodnej dohody zaväzujúcej Úniu so zmluvami vzhľadom na jej obsah alebo postup, na základe ktorého bola uzavretá, vydané po jej uzavretí, by muselo vyvolať nielen na úrovni Únie, ale aj na úrovni medzinárodných vzťahov závažné ťažkosti a mohlo by spôsobiť ujmu všetkým dotknutým stranám vrátane tretích štátov (pozri stanovisko 3/94 z 13. decembra 1995, Zb. s. I-4577, bod 17).
49. Po prvé, pokiaľ ide o otázku stupňa presnosti návrhu dohody, je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor musí v prípade, ak rozhoduje o súlade ustanovení plánovanej dohody s pravidlami zmlúv, disponovať dostatočnými podkladmi k samotnému obsahu uvedenej dohody (pozri stanovisko 2/94, už citované, body 20 až 22).
50. V danom prípade Rada Súdnemu dvoru predložila úplný text návrhu dohody obsahujúci najmä ustanovenia o organizácii a spôsoboch fungovania Patentového súdu, jeho právomociach, ustanovenia o rôznych druhoch žalôb a rozhodnom práve a o účinkoch jeho rozhodnutí.
51. Je potrebné zdôrazniť, že v žiadosti o stanovisko sa uvádza kontext, do ktorého je návrh dohody zasadený. Tento návrh patrí medzi celkové opatrenia, akými sú vytvorenie patentu Spoločenstva ako nového práva duševného vlastníctva a pristúpenie Únie k EPD, ktoré v súčasnosti skúmajú jednotlivé orgány Únie.
52. Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že disponuje dostatočnými údajmi o obsahu a kontexte plánovanej dohody.

53. Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či rozhodovací proces o návrhu dohody pokročil natoľko, aby mohol Súdny dvor rozhodnúť o súlade tohto návrhu so zmluvami, treba pripomenúť, že žiadosť o stanovisko pred začatím rokovaní na medzinárodnej úrovni možno podať na Súdny dvor vtedy, ak je známy predmet plánovanej dohody, a to napriek tomu, že zostáva otvorený určitý počet alternatívnych riešení a pretrvávajú názorové rozdiely na znenie predmetných textov, pokiaľ Súdnemu dvoru dokumenty, ktoré mu boli predložené, umožnia vytvoriť si dostatočne spoľahlivý úsudok o predmete otázky položenej Radou (pozri v tomto zmysle stanovisko 1/78 zo 4. októbra 1979, Zb. s. 2871, bod 34), a že nemožno namietat prípustnosť žiadosti o stanovisko z dôvodu, že Rada zatiaľ neprijala rozhodnutie otvoriť rokovania na medzinárodnej úrovni (pozri stanovisko 2/94, už citované, bod 13).
54. Čo sa týka tejto žiadosti o stanovisko, treba poznamenať, že návrh vytvoriť jednotný súdny systém v oblasti patentov bol v čase jej podania na Súdny dvor predmetom skúmania Rady. Samotná skutočnosť, že návrh dohody alebo niektoré s ním úzko previazané návrhy legislatívnych opatrení, akým je návrh nariadenia o patente Spoločenstva, si v rámci Rady zatiaľ nenašli jednohlasnú podporu, nemôže ovplyvniť prípustnosť tejto žiadosti o stanovisko.
55. Po tretie, pokiaľ ide o otázku súvisiacu s inštitucionálnou rovnováhou, je potrebné uviesť, že na predloženie žiadosti o stanovisko podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ sa nevyžaduje získať najskôr konečný súhlas dotknutých inštitúcií. Právo Rady, Parlamentu, Komisie a členských štátov požiadať Súdny dvor o jeho stanovisko možno vykonávať individuálne bez akéhokoľvek súhlasu a bez toho, aby bolo potrebné počkať na konečný výsledok súvisiaceho legislatívneho procesu. Parlament si v každom prípade zachováva samostatné právo na predloženie žiadosti o stanovisko.

56. Okolnosť, že k prijatiu danej dohody môže dôjsť až po konzultácii alebo dokonca až po jej schválení Parlamentom a že prípadné súvisiace opatrenia v rámci Únie, akým je budúce nariadenie o patente Spoločenstva, sa budú musieť prijať v legislatívnom konaní s účasťou Parlamentu, neovplyvňuje oprávnenie Rady požiadať podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ Súdny dvor o stanovisko.
57. Preto je predložená žiadosť Rady o stanovisko prípustná.

O veci samej

Úvodné poznámky

58. Napriek tomu, že táto žiadosť o stanovisko a pripomienky predložené Súdnemu dvoru odkazujú na ustanovenia Zmluvy o EÚ a Zmluvy o ES, predložené otázky je potrebné posúdiť na základe ustanovení Zmluvy o EÚ a Zmluvy o FEÚ, ktoré vstúpili do platnosti 1. decembra 2009, t. j. po podaní žiadosti Rady 6. júla 2009.
59. Takisto je potrebné spresniť, že hlavná otázka predloženej žiadosti sa netýka právomocí Patentového súdu v oblasti európskeho patentu, ale právomocí vzťahujúcich sa na budúci patent Spoločenstva.

O súlade návrhu dohody so zmluvami

60. Na úvod považuje Súdny dvor za vhodné odpovedať na úvahy niektorých členských štátov, podľa ktorých by články 262 ZFEÚ a 344 ZFEÚ mohli brániť zamýšľanému prenosu právomocí.
61. Čo sa týka článku 262 ZFEÚ, nebráni vytvoreniu Patentového súdu. Hoci je pravda, že tento článok umožňuje Súdnemu dvoru zveriť niektoré právomoci, ktoré sa majú priznať Patentovému súdu, spôsob vytvorenia jednotného súdneho orgánu v oblasti patentov naznačený v tomto článku nie je jediný, ktorý si možno predstaviť.
62. Článok 262 ZFEÚ stanovuje možnosť rozšíriť právomoci súdnych orgánov Únie na spory týkajúce sa uplatňovania aktov Únie, ktoré tvoria európske práva duševného vlastníctva. Preto tento článok v danej oblasti nezavádza monopol Súdnemu dvoru a nepredurčuje voľbu súdneho rámca, ktorý možno zaviesť na riešenie sporov o práva duševného vlastníctva medzi jednotlivcami.
63. Prekážku vytvorenia Patentového súdu nevytvára ani článok 344 ZFEÚ, keďže tento článok sa obmedzuje na zákaz uložený členským štátom, aby riešili spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania zmlúv inak než v súlade so zmluvami. Právomoci, ktoré sa majú podľa návrhu dohody zveriť Patentovému súdu, sa týkajú len patentových sporov medzi jednotlivcami.

64. Keďže návrh dohody v podstate zavádza novú štruktúru súdnych orgánov, na účely posúdenia, či je vytvorenie Patentového súdu v súlade so základnými zložkami právneho poriadku a súdneho systému Únie, tak ako boli vytvorené zakladajúcimi zmluvami a rozvinuté v judikatúre Súdneho dvora, je v prvom rade potrebné si tieto zložky pripomenúť.
65. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že zakladajúce zmluvy Únie na rozdiel od bežných medzinárodných zmlúv ustanovili nový právny poriadok s vlastnými inštitúciami, v prospech ktorého štáty v čoraz širších oblastiach obmedzili svoje zvrchované práva a ktorého subjektmi sú nielen členské štáty, ale aj ich štátni príslušníci (pozri najmä rozsudok z 5. februára 1963, van Gend & Loos, 26/62, Zb. s. 3, a z 15. júla 1964, Costa, 6/64, Zb. s. 1149). Základnými znakmi takto vytvoreného právneho poriadku Únie sú najmä jeho prednosť pred právnymi poriadkami členských štátov a priamy účinok celého radu ustanovení uplatniteľných na ich štátnych príslušníkov a na ne samé (pozri stanovisko 1/91 zo 14. decembra 1991, Zb. s. I-6079, bod 21).
66. Z článku 19 ods. 1 ZEÚ vyplýva, že dodržiavanie tohto právneho poriadku a súdneho systému kontrolujú Súdny dvor a sudy členských štátov.
67. Úlohou Súdneho dvora je zabezpečiť dodržiavanie autonómie právneho poriadku Únie takto vytvorenej zmluvami (pozri stanovisko 1/91, už citované, bod 35).
68. Treba zdôrazniť, že úlohou členských štátov podľa zásady lojálnej spolupráce vyjadrenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku ZEÚ je najmä zabezpečiť, aby sa na ich území uplatňovalo a dodržiavalo právo Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo

16. júla 1998, *Oelmühle a Schmidt Söhne*, C-298/96, Zb. s. I-4767, bod 23). Okrem toho podľa druhého pododseku tohto istého ustanovenia prijímú členské štáty všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili splnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie. V tejto súvislosti vnútroštátnym súdom a Súdnemu dvoru prináleží, aby zabezpečili plné uplatnenie práva Únie vo všetkých členských štátoch a súdnu ochranu práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci z uvedeného práva vyplývajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2007, *Unibet*, C-432/05, Zb. s. I-2271, bod 38 a citovanú judikatúru).
69. Vnútroštátny súd vykonáva v spolupráci so Súdnym dvorom funkciu, ktorá im je pridelená spoločne s cieľom zabezpečiť dodržiavanie práva pri uplatňovaní a výklade zmlúv (pozri rozsudky zo 16. decembra 1981, *Foglia*, 244/80, Zb. s. 3045, bod 16, a z 15. júna 1995, *Zabala Erasun a i.*, C-422/93 až C-424/93, Zb. s. I-1567, bod 15).
70. Súdny systém Únie pozostáva okrem toho z uceleného systému prostriedkov nápravy a postupov zaručujúcich preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií (pozri najmä rozsudok z 25. júla 2002, *Unión de Pequeños Agricultores*, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 40).
71. Pokiaľ ide o charakteristické znaky Patentového súdu, treba najprv uviesť, že tento súdny orgán sa nachádza mimo inštitucionálneho a súdneho rámca Únie. Nie je súčasťou súdneho systému stanoveného v článku 19 ods. 1 ZEÚ. Patentový súd je organizácia s vlastnou právnou subjektivitou podľa medzinárodného práva.
72. Podľa ustanovení článku 15 návrhu dohody sa Patentovému súdu zverujú výlučné právomoci vo veľkom počte konaní v oblasti patentov začatých jednotlivcami. Táto právomoc sa týka najmä konaní vo veci skutočných alebo hroziacich porušení patentov,

protinárokov týkajúcich sa licencií, konaní vo veci vyhlásenia o neporušení, konaní vo veci dočasných a ochranných opatrení, žalôb alebo protinárokov vo veci zrušenia patentov, žalôb o náhradu škody alebo náhradu vyplývajúcu z predbežnej ochrany na základe zverejnenej patentovej prihlášky, žalôb súvisiacich s využívaním vynálezu pred udelením patentu alebo pred nadobudnutím práva na základe predchádzajúceho využitia patentu, konaní vo veci udelenia alebo zrušenia nútených licencií súvisiacich s patentmi Spoločenstva, ako aj žalôb o náhradu za licencie. V tomto rozsahu sú súdne orgány zmluvných štátov vrátane súdov členských štátov zbavené týchto právomocí a ponechávajú sa im len tie, ktoré nepatria do výlučných právomocí Patentového súdu.

73. Treba dodať, že podľa článku 14a návrhu dohody Patentový súd pri výkone svojich úloh vykladá a uplatňuje právo Únie. Je mu zverená podstatná časť vecnej príslušnosti, ktorá zvyčajne patrí vnútroštátnym súdom, rozhodovať spory v oblasti patentov Spoločenstva a zabezpečiť plné uplatnenie práva Únie v tejto oblasti, ako aj súdnu ochranu práv, ktorá osobám podliehajúcim súdnej právomoci z práva Únie vyplýva.

74. Pokiaľ ide o medzinárodnú dohodu, ktorá stanovuje vytvoriť súdny orgán poverený výkladom jej ustanovení, Súdny dvor samozrejme rozhodol, že takáto dohoda v zásade nie je nezlučiteľná s právom Únie. Právomoc Únie v oblasti medzinárodných vzťahov a jej spôsobilosť uzatvárať medzinárodné zmluvy nevyhnutne obsahuje aj možnosť podriaďiť sa rozhodnutiam súdneho orgánu, ktorý bol takýmito dohodami vytvorený alebo určený, pokiaľ ide o výklad a uplatňovanie ich ustanovení (pozri stanovisko 1/91, už citované, body 40 a 70).

75. Súdny dvor okrem iného zdôraznil, že medzinárodná dohoda uzavretá s tretími štátmi mu môže priznať nové súdne právomoci pod podmienkou, že priznanie týchto právomocí nezasiahne do podstaty funkcie Súdneho dvora, tak ako je stanovená v Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ (pozri analogicky stanovisko 1/92 z 10. apríla 1992, Zb. s. I-2821, bod 32).
76. Súdny dvor tiež spresnil, že medzinárodná dohoda môže mať dosah na jeho vlastné právomoci len vtedy, pokiaľ sú splnené základné podmienky zachovania povahy týchto právomocí a neohrozí sa autonómia právneho poriadku Únie (pozri stanovisko 1/00 z 18. apríla 2002, Zb. s. I-3493, body 21, 23 a 26).
77. Súdne systémy, ktoré boli predmetom stanovísk uvedených vyššie, mali v podstate samostatne rozhodovať o sporoch týkajúcich sa výkladu a uplatnenia ustanovení príslušných medzinárodných dohôd. Osobitné právomoci, ktoré tieto systémy stanovili pre súdne orgány tretích štátov, spočívajúce v predložení návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, neovplyvňovali právomoc súdov členských štátov vykladať a uplatňovať právo Únie ani ich možnosť alebo dokonca povinnosť podať prejudiciálny návrh na Súdny dvor a právomoc Súdneho dvora naň odpovedať.
78. Podľa návrhu dohody bude budúci medzinárodný súdny orgán vykladať a uplatňovať nielen ustanovenia tejto dohody, ale aj budúce nariadenie o patente Spoločenstva a iné právne nástroje Únie, najmä nariadenia a smernice, v spojení s ktorými sa toto nariadenie prípadne bude musieť vykladať, t. j. ustanovenia vzťahujúce sa na iné režimy duševného vlastníctva a pravidlá Zmluvy o FEÚ týkajúce sa vnútorného trhu a práva hospodárskej súťaže. Patentový súd bude možno rovnako musieť rozhodnúť spor, ktorý sa bude pred ním prejednávať, z hľadiska základných práv a všeobecných zásad práva Únie a dokonca preskúmať platnosť aktov Únie.

79. Pokiaľ ide o návrh dohody predložený na preskúmanie Súdnemu dvoru, je potrebné uviesť, že Patentový súd:

— v oblasti svojich výlučných právomocí vymenovaných v článku 15 tohto návrhu dohody nahrádza vnútroštátne súdy,

— zbavuje tieto súdy možnosti predložiť v uvedenej oblasti návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor,

— v oblasti svojich výlučných právomocí v rámci prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu a uplatnenia práva Únie sa stane jediným súdnym medzičlánkom vo vzťahu k Súdnemu dvoru a

— v rámci svojich právomocí je podľa článku 14a uvedeného návrhu dohody poverený vykladať a uplatňovať právo Únie.

80. Hoci je pravda, že Súdny dvor nemá právomoc rozhodovať o priamych žalobách jednotlivcov v oblasti patentov, keďže táto právomoc patrí súdom členských štátov, členské štáty ju nemôžu priznať súdu vytvorenému medzinárodnou dohodou, ktorá by uvedené súdy ako všeobecné súdy právneho poriadku Únie zbavila ich úlohy

uplatňovať právo Únie a z tohto dôvodu aj možnosti, prípadne povinnosti predložiť podľa článku 267 ZFEÚ v danej oblasti prejudiciálnu otázku.

81. Návrh dohody stanovuje prejudiciálny mechanizmus, ktorý v rozsahu pôsobnosti tejto dohody vyhradzuje pre Patentový súd možnosť podať prejudiciálnu otázku a zároveň z tejto možnosti vylučuje vnútroštátne súdy.

82. Treba zdôrazniť, že postavenie Patentového súdu ustanovené v návrhu dohody sa odlišuje od postavenia Súdneho dvora Beneluxu, ktorý bol predmetom rozsudku zo 4. novembra 1997, *Parfums Christian Dior (C-337/95, Zb. s. I-6013, body 21 až 23)*. Súdny dvor Beneluxu je spoločným súdnym orgánom viacerých členských štátov, a preto patrí do súdneho systému Únie, pričom jeho rozhodnutia podliehajú mechanizmu, ktorý je schopný zabezpečiť plnú efektívnosť noriem Únie.

83. Treba tiež pripomenúť, že cieľom článku 267 ZFEÚ, ktorý má zásadný význam, pokiaľ ide o ochranu povahy práva Spoločenstva zavedeného zmluvami, je za každých okolností zabezpečiť, aby toto právo malo rovnaký účinok vo všetkých členských štátoch. Úlohou takto stanoveného prejudiciálneho mechanizmu je predísť rozdielnym výkladom, pokiaľ ide o právo Únie, ktoré majú vnútroštátne súdy uplatňovať, a toto uplatnenie sa tento mechanizmus snaží zabezpečiť tak, že vnútroštátnemu súdu poskytuje prostriedok na odstránenie ťažkostí, ktoré môžu vzniknúť pri presadzovaní požiadavky, aby právo Únie v rámci súdnych systémov členských štátov nadobudlo plný účinok. Vnútroštátne súdy majú veľmi široké oprávnenie, alebo dokonca povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor, pokiaľ sa domnievajú, že vo veci, ktorú prejednávajú, vznikli otázky súvisiace s výkladom alebo posúdením platnosti ustanovení práva Únie, o ktorých musia rozhodnúť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. januára 1974, *Rheinmühlen-Düsseldorf*, 166/73, Zb. s. 33, body 2 a 3, ako aj z 12. júna 2008, *Gourmet Classic*, C-458/06, Zb. s. I-4207, bod 20).

84. Systém zakotvený v článku 267 ZFEÚ stanovuje priamu spoluprácu medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, v rámci ktorej sa vnútroštátne súdy úzko podieľajú na riadnom uplatňovaní a jednotnom výklade práva Únie a na ochrane práv jednotlivcov poskytnutých týmto právnym poriadkom.
85. Zo všetkých týchto skutočností vyplýva, že úlohy zverené vnútroštátnym súdom a Súdnemu dvoru sú základom zachovania samotnej povahy práva stanoveného zmluvami.
86. V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že zásada, podľa ktorej je členský štát povinný nahradiť škody spôsobené jednotlivcom porušením práva Únie, za ktoré je zodpovedný, sa vzťahuje na všetky prípady porušenia práva Únie bez ohľadu na to, ktorý orgán tohto členského štátu sa konaním alebo opomenutím dopustil porušenia povinnosti, pričom za určitých osobitných podmienok sa táto zásada uplatní rovnako na súdne orgány (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. septembra 2003, C-224/01, Köbler, Zb. s. I-10239, body 31 a 33 až 36; z 13. júna 2006, Traghetti del Mediterraneo, C-173/03, Zb. s. I-5177, body 30 a 31, ako aj z 12. novembra 2009, Komisia/Španielsko, C-154/08, Zb. s. I-187, bod 125).
87. Treba dodať, že pokiaľ sa porušenia práva Únie dopustí vnútroštátny súd, ustanovenia článkov 258 ZFEÚ až 260 ZFEÚ stanovujú možnosť predložiť vec Súdnemu dvoru, ktorý určí, či k tomuto nesplneniu povinnosti zo strany dotknutého členského štátu došlo (pozri rozsudok z 9. decembra 2003, Komisia/Taliansko, C-129/00, Zb. s. I-14637, body 29, 30 a 32).
88. Je potrebné konštatovať, že rozhodnutie Patentového súdu, ktoré by porušovalo právo Únie, nemôže byť predmetom konania o nesplnení povinnosti ani založiť akúkoľvek majetkovú zodpovednosť jedného alebo viacerých členských štátov.

89. Keďže plánovaná dohoda zveruje výlučné právomoci rozhodovať v značnom počte konaní začatých na návrh jednotlivcov v oblasti patentu Spoločenstva a vykladať a uplatňovať právo Únie v tejto oblasti jednému medzinárodnému súdnemu orgánu, ktorý nepatrí do inštitucionálneho a súdneho rámca Únie, zbavuje súdy členských štátov právomocí vykladať a uplatňovať právo Únie a Súdny dvor jeho právomoci odpovedať na položené otázky uvedených súdov v prejudiciálnom konaní, a z tohto dôvodu zasahuje do podstaty právomocí, ktoré zmluvy zverili inštitúciám a členským štátom a ktoré sú základom zachovania samotnej povahy práva Únie.

Preto Súdny dvor (plénum) vydal toto stanovisko:

Plánovaná dohoda o vytvorení jednotného systému riešenia patentových sporov (v súčasnosti nazývaná „Súd pre európske patenty a patenty Spoločenstva“) nie je v súlade s ustanoveniami Zmluvy o EÚ a Zmluvy o FEÚ.

Podpisy